

Kr. pr. kg, hvoraf der for Tiden er indarbejdet en Række Mærker, da der til denne Pris maatte leveres en Vare af betydelig ringere Kvalitet end den, der vil kunne sælges til 5 Kr. lavere Pris, og Røgtobak til 30 Kr. Udsalg vil kun være af 1 Kr. højere Kvalitetsværdi end den, der vil kunne sælges til 20 Kr. Mindretallet kunde derfor have ønsket, at man havde undersøgt, om ikke en langt bedre Ordning vilde have været mulig, hvis man i Stedet for Inddelingen i Afgiftsklasser var gaaet over til en procentvis Beskatning paa Detailpriserne.

Mindretallet mener, at det bl. a. af Hensyn til Automatsalget er urimeligt at fastholde det nuværende Antal for Pakningernes Indhold, samtidig med at Skatten forhøjes, og har derfor stillet Ændringsforslaget under Nr. 2.

Mindretallet kan ikke gaa med til Nedsættelse af Cigarafgiften med $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og stiller sig tvivlende overfor den Mulighed, som Flertallet begrunder Forslaget med, at det skulde medføre en betydelig Forøgelse af Beskæftigelsen indenfor Cigarindustrien, da man maa anse det for sandsynligt, at en eventuel Fremgang i Forbruget for de dyrere Cigarers Vedkommende vil blive opvejet ved den Import af billigere Cigarer, som Forslaget samtidig skaber Mulighed for.

Mindretallet maa derfor mene, at den nuværende Beskatning af Cigarer burde bibeholdes og Overskuddet anvendes til Nedbringelse af Medicinaludgifterne, der ikke mindst ved de stærkt stegne Udgifter til Sygehuse er blevet meget tyngende. Der kunde paa denne Maade opnaas en mærkbar Nedsættelse af Amtsskatterne paa Landet og Indkomstskatterne i Byerne.

Mindretallet skal sluttelig pege paa den Uretfærdighed, at man ved den stadiige Forandring i Afgiftslovene paafører de erhvervsdrivende urimelige Tab ved, at Efterbeskatning træder i Kraft ved Afgiftsforhøjelser, medens Tab paa Varelagre m. m. ikke ækvivaleres med tilsvarende Godtgørelser, hvilket maa medføre en betydelig Svækkelse af de erhvervsdrivendes økonomiske Forhold, hvad der er meget uheldigt ikke mindst i en Tid, hvor de med Rette kunde vente Lovgivningsmagtens Støtte.

I Tilslutning til foranstaaende stiller Mindretallet nedennævnte Ændringsforslag, af hvilke Nr. 4 er en Følge af Nr. 1.

Ændringsforslag.

Af et *Mindretal* (Lange og Tvede):

Til § 2.

1) Paragraffen udgaar.

Til § 3.

2) I sidste Linie indsættes efter „med“: „7 eller“.

Ny Paragraf.

3) Efter § 6 tilføjes en ny Paragraf, saalydende:

„Af det Provenu, nærværende Lov giver Statskassen, stilles aarlig til Raadighed for Amtskommunerne, Købstæderne, København og Frederiksberg et Beløb af 1 Kr. 50 Ø. pr. Indbygger til delvis Dækning af Medicinaludgifterne.“

Til § 7.

4) I 2det Stykke, 1ste—4de Linie, udgaar „Den i § 2 fastsatte Afgift Frihavn;“.

Birke.

Bramsnæs.

J. V. Christensen.

Johs. Clausen.

Gisselbæk.

A. P. Hansen.

Carl Jensen.

H. P. Johansen.

N. K. Kristensen,
Formand og Ordfører.

Lange,
Sekretær.

Thomas Larsen.

Henrik Nielsen.

C. F. Sørensen.

Tvede.

Veistrup.